II

(Aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik)

KOMISJON

KOMISJONI OTSUS,

7. mai 2004

riigiabi mida Itaalia (Sitsiilia) kavatseb põllumajandussektori suhtes rakendada

(teatavaks tehtud numbri K(2004) 1633 all)

(Ainult itaaliakeelne tekst on autentne)

(2006/620/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 88 lõike 2 esimest lõiku,

olles vastavalt nimetatud artiklile ([1]) kutsunud huvitatud isikuid üles esitama märkusi ja võttes neid märkusi arvesse

ning arvestades järgmist:

I. MENETLUS

(1) Itaalia teatas kooskõlas EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikega 3 komisjonile 2. märtsi 2001. aasta kirjaga, mis registreeriti 5. märtsil 2001, Sitsiilia maakonnaseaduses (*Legge della Regione Siciliana*) nr 27/2000 sätestatud kiireloomulistest meetmetest põllumajandustootjatele maanteeveo-ettevõtjate streigi põhjustatud kahjude hüvitamiseks (edaspidi: "maakonnaseadus nr 27/2000").

(2) Vastuseks komisjoni teleksi kaudu edastatud 20. aprilli 2001. aasta kirjale nr AGR 009603 ja 18. detsembri 2001. aasta kirjale nr AGR 034235, saatis Itaalia lisateabe 7. novembri 2001. aasta kirjaga, mis registreeriti 13. novembril 2001, ja 31. juuli 2002. aasta kirjaga, mis registreeriti 5. augustil 2002.

(3) Komisjon palus teleksiga edastatud 20. septembri 2002 kirjas AGR 022152 täiendavaid selgitusi ja teavet.

(4) Saamata vastust, edastas komisjon Itaalia asutustele 20. detsembril 2002 teleksiga kirja AGR 30656, paludes neil vastata ühe kuu jooksul.

(5) Saamata vastust, teatas komisjon pädevatele asutustele 7. märtsil 2003 teleksiga edastatud kirjas AGR 07156, et teatis loetakse tagasivõetuks vastavalt nõukogu 22. märtsi 1999 määruse (EÜ) nr 659/1999 (millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks) ([2]) artikli 5 lõikele 3.

(6) Komisjoni asjaomased osakonnad said samal päeval Itaalialt 5. märtsi 2003. aasta kirja, mis registreeriti 6. märtsil 2003, ning millega teavitati kooskõlas määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 5 lõikega 3 komisjoni, et teatist tuleb käsitleda lõplikuna, sest palutud lisateave ei ole kättesaadav, ja paluti komisjonil võtta vastu otsus juba esitatud teabe alusel vastavalt määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 4 lõikele 5.

(7) Komisjoni asjaomased osakonnad teatasid 27. märtsil 2003 pädevatele asutustele teleksiga saadetud kirjas AGRI 09066, et nad on nõus Itaalia pädevate asutuste taotlusega, ning et olemasolevat teavet arvestades teevad nad komisjonile tõenäoliselt ettepaneku algatada asutamislepingu artikli 88 lõikes 2 sätestatud menetlus.

(8) Komisjon teatas 25. aprilli 2003. aasta kirjas (SG(2003)D/229510) Itaaliale, et ta on otsustanud algatada maakonnaseaduses nr 27/2000 sätestatud abimeetmete suhtes asutamislepingu artikli 88 lõikes 2 sätestatud menetluse.

([1]) ELT C 127, 29.5.2003.

([2]) EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1; määrust on muudetud 2003. aasta ühinemisaktiga.

(9) Komisjoni menetluse algatamise otsus avaldati Euroopa Liidu Teatajas. ([3]) Komisjon kutsus huvitatud isikuid üles esitama märkusi.

(10) Itaalia märkused saabusid komisjoni 13. augusti 2003. aasta kirjaga, mis registreeriti 18. augustil 2003.

II. ABIMEETMETE ÜKSIKASJALIK KIRJELDUS

(11) Teatatud abi on sätestatud maakonnaseaduse nr 27/2000 artiklis 1 ja selle abi eesmärk on hüvitada asutamislepingu I lisas loetletud põllumajandustooteid tootvatele, töötlevatele ja turustavatele üksikutele ettevõtjatele ja/või ettevõtjate rühmadele kahjud, mille põhjustasid 30. septembrist 8. oktoobrini (kl 03.00) Sitsiilias toimunud streik ja teetõkked.

(12) Esitatud teabe kohaselt oli streigi ja teetõkete tõttu võimatu leida põllumajandustoodete transpordiks sõidukeid, mis omakorda põhjustas asjaomastele ettevõtjatele majanduslikku kahju. Eelkõige ei saanud tarnida transpordiootel või ladudesse kogutud ja ladustatud tooteid ega korjata valminud saadusi, mis korjamata jätmise tulemusena valmisid üle ja mida ei olnud võimalik enam tavapäraselt turustada.

(13) Kavandatud hüvitis kataks olemasolevate ressursside piires kõik sissetulekute vähenemisest abisaajatele tekkinud kahjud. Abi antaks kõigile Sitsiilias tegutsevatele põllumajandustootjatele ja ettevõtjatele, kelle aastakäive vähenemine asjaomase sündmuse tõttu on tõendatav.

(14) Esitatud teabe kohaselt koostas Sitsiilia maakonna põllumajandusnõunik üksikasjalikud kahjude arvutamise eeskirjad ja määras kindlaks abisaajate esitatavad dokumendid. Hüvitamisele kuuluksid eelkõige kergriknevad kaubad, näiteks puu- ja köögiviljad, lilled, piim ja piimatooted, mille kogumise ja/või tarnimise aeg langes kokku streigi ja teetõkete toimumisega. Abi antaks üksnes saaduste eest, mida oleks tulnud tarnida või koguda ajavahemikus 30. septembrist 8. oktoobrini 2000. aastal ja mida ei olnud võimalik alternatiivsel kujul säilitada või mille alternatiivset säilitamisvõimalust ei saanud asjaomane ettevõte kasutada. Kõnealusele ametkonnale esitatavates dokumentides peab olema märgitud asjaomane ajavahemik. Hüvitise maksmisel eelistatakse ettevõtteid, mis ei saanud tarnida juba kogutud või koristatud saadusi.

(15) Abisaaja ettevõte peab kahju olemasolu ja selle ulatuse tõendamiseks esitama tarnelepingu (mis näeb ette teatud toodangukoguse tarnimise teatud tähtajaks), veodokumendi (kus on näidatud tootja, vedaja, transporditav kaup ja tarnekuupäev) ning – kui toodang on juba tarnitud – arve. Hüvitist makstaks ettevõtetele, mis tõendavad oma tarnelepingutes ettenähtud lepingutingimuste (aeg, kogus, kvaliteet ja hind) mittetäitmist. Kui lepingus ei ole hinda märgitud, kasutavad pädevad asutused võrdlushinnana kaubanduskoja nimekirjades näidatud hinda.

(16) Seadus näib sätestavat ka hüvitise maksmist nendele põllumajandustootjatele, kes streigi ja teetõkete tõttu ei saanud saadusi üldse koguda ning jäid seetõttu kõnealusest toodangust ilma. Pädevad asutused selgitasid asjaolu sellega, et põllumajandustootjate kahjude suurus arvutatakse "taimede/puude saagi väärtust käsitlevate kvalifitseeritud agronoomide ekspertaruannete" alusel, mille abisaajad peavad esitama koos asjaomaste lepingutega.

(17) Kui abisaaja tarnib saagi kooperatiividele või teistele ühistutele, võib hüvitist maksta kas ühistusse kuuluvale üksiktootjale või kogu ühistule. Selgituse kohaselt määratakse kahju ja hüvitise suurus igal juhul iga asjaomase tootja kohta.

(18) Ülemäärane hüvitamine ja abimeetmete kumulatsioon on välistatud. Abi suuruse arvutamisel võetakse arvesse võimalikke kindlustuspoliiside alusel tehtavaid väljamakseid ja asjaomaste põllumajandustoodete alternatiivsest kasutusest/müügist saadavaid tulusid. Selleks, et ära hoida mitmekordset hüvitamist streikinud transpordifirmade makstud lepingulise kahjutasu või trahvi näol, peab abisaaja kinnitama, et ta ei ole algatanud menetlust asjaomaste maanteeveo-ettevõtjate vastu.

(19) 2000. ja 2001. aasta abimeetmete eelarve on 1 300 miljonit Itaalia liiri (umbes 671 394 eurot). Hüvitist makstaks ühekordse väljamaksena.

(20) Abimeedet reguleeriva seaduse artiklis 2 on sätestatud tingimus, mis muudab abi rakendamise sõltuvaks komisjoni nõusolekust.

(21) Komisjon märkis vaatlusaluse meetme suhtes menetluse algatamise otsuses, et menetluse asjaomases etapis ei tundu artikli 87 lõike 2 punktides a ja c ning lõike 3 punktides a, b, c, d ja e sätestatud erandid olevat kohaldatavad, arvestades abi iseärasusi ja asjaolu, et teatist ei saadetud kõnealuste erandite kohaldamise taotlemise eesmärgil.

(22) Komisjon märkis ka, et Itaalia asutused olid oma teatises rõhutanud, et asjaomast streiki ja teetõkkeid tuleks käsitleda artikli 87 lõike 2 punktis b nimetatud erakorralise sündmusena ning seetõttu tuleks abimeedet hinnata vastavalt kõnealusele sättele.

([3]) Vt joonealune märkus 1.

(23) Komisjon meenutas menetluse algatamise otsuses, et komisjon on järjekindlalt olnud arvamusel, et asutamislepingu artikli 87 lõike 2 punktis b nimetatud "loodusõnnetuse" ja "erakorralise sündmuse" mõisteid tuleb kitsalt tõlgendada, kuna tegemist on erandiga asutamislepingu artikli 87 lõikes 1 sätestatud riigiabi ühisturuga kokkusobimatuse üldpõhimõttest. Erakorraliste sündmustena on seni aktsepteeritud sõda, riigisiseseid rahutusi või streike ning teatavate mööndustega ja sõltuvalt ulatusest ka suuri laiaulatuslikku kahju põhjustavad tuuma- või tööstusõnnetusi ja tulekahjusid. ([4]) Kui loodusõnnetuse või erakorralise sündmuse toimumine on tõendatud, lubab komisjon anda abi kulude kuni 100 % hüvitamiseks. Hüvitis tuleks üldkorras arvutada iga üksiku abisaaja kohta ja ülemäärase hüvitamise ärahoidmiseks tuleks abi summast lahutada kõik saadaolevad maksed, näiteks kindlustuspoliiside alusel tehtavad väljamaksed. Komisjon võimaldab abi ka põllumajandustootjate põllumajanduslike tootmisvahendite hävimisest tuleneva sissetulekute kaotuse hüvitamiseks, kui ei ole tegemist ülemäärase hüvitamisega.

(24) Komisjon märkis menetluse algatamise otsuses, et olemasoleva teabe põhjal ei olnud võimalik järeldada, et vaatlusaluse juhtumiga seotud sündmus on erakorraline sündmus artikli 87 lõike 2 punkti b tähenduses.

(25) Itaalia asutused olid oma teatises märkinud, et asjaomast streiki ja teetõkkeid tuleb käsitleda asutamislepingu artikli 87 lõike 2 punktis b osutatud erakorralise sündmusena, sest Sitsiilias ei olnud taolise suurusega ja kohalikule majandusele sellist kahju põhjustanud sündmust kunagi varem toimunud.

(26) Pädevad asutused olid vaatlusaluse sündmuse erakorralisuse tõendamiseks esitanud mõned ajaleheväljalõiked ja Palermo prefektuuri (*Prefettura di Palermo*) asjaomase aruande koopia. Vastavalt kõnealusele aruandele hoiatasid maanteeveo-ettevõtjad 29. septembril 2000 politseid ühepäevase etteteatamisega demonstratsiooni eest, mida nad kavatsesid korraldada Palermo ligipääsuteedel. Kõnealuse aruande kohaselt pidi demonstratsiooni käigus jaotatama voldikuid üldsuse teadlikkuse tõstmiseks maanteeveo-ettevõtjate probleemidest ning maanteeveo-ettevõtjad olid selgelt lubanud mitte takistada Palermo sadama ligipääsuteid ega Palermo–Catania ja Palermo–Trapani maanteid. Järgmisel päeval (30. septembril 2000) olevat toimunud siiski täiesti teist laadi demonstratsioon, mille käigus tõkestati teed Palermos ja teistes provintsides.

(27) Pärast kõnealuse aruande analüüsimist palusid komisjoni asjaomased osakonnad pädevatel asutustel vastata kõnealuse sündmuse võimaliku erakorralisuse hindamiseks mitmele konkreetsele küsimusele. Kuna need küsimused jäid vastuseta, väljendasid komisjoni asjaomased osakonnad kahtlust, kas kõnealust sündmust võib käsitleda erakorralise sündmusena artikli 87 lõike 2 punkti b tähenduses järgmistel põhjustel:

a) *Etteteatamine Palermos*. Käesoleval juhul olid maanteeveo-ettevõtjad hoiatanud politseid Palermos toimuvast demonstratsioonist ühepäevase etteteatamisega. Kui riigisisese õiguse järgi on ühepäevane etteteatamine piisav, siis teavitati pädevaid asutusi demonstratsioonist õigeaegselt ja pädevad asutused oleksid võinud sündmuste kontrolli all hoidmiseks võtta vajalikke meetmeid. Kuna pädevad asutused ei ole sellele küsimusele vastanud, ei saanud komisjon demonstratsiooni erakorralisust hinnata.

b) *Võimalik etteteatamine teistes provintsides*. Esitatud teabest ilmneb, et demonstratsioon ei toimunud mitte üksnes Palermos, vaid ka teistes provintsides. Kuna pädevad asutused ei ole sellele küsimusele vastanud, ei saa komisjon välistada, et maanteeveo-ettevõtjad andsid peale Palermo ka teiste provintside pädevatele asutustele eelneva hoiatuse demonstratsiooni toimumise kohta, mistõttu olid need asutused sündmustest eelnevalt teavitatud ning võisid sündmuste tõenäolist ulatust ette näha.

c) *Streigiseaduse võimalik kohaldamine asjaomaste sündmuste suhtes*. Komisjon oli asjaomaste sündmuste võimaliku erakorralisuse hindamiseks palunud Itaalia asutusi esitada teavet Itaalia streigiseaduse (12. juuni 1990 seadus nr 146, muudetud 11. aprilli 2000 seadusega nr 83) kohaldamise kohta käesoleva juhtumi suhtes. Pädevate asutuste selge vastuse mittesaamise tõttu ei saanud komisjon välistada, et kõnealuse seaduse kohaldamisel/või kohaldatavuse korral oleksid streigi ja teetõkete kahjustavad mõjud kaotatud või vähendatud miinimumini (nt oleks võinud osutada hädavajalikke teenuseid, nõutav etteteatamine oleks andnud põllumajandustootjatele piisavalt aega alternatiivsete transpordi- või ladustamisvõimaluste otsimiseks ja kui olukord oleks muutunud niivõrd tõsiseks, et kahjustanuks isikute põhiseaduslikke õigusi, oleksid pädevad asutused võinud teha transpordifirmadele ettekirjutuse streik katkestada, jne). Komisjon palus streigi ja teetõkete erakorralisuse hindamiseks teavet ka nendega väidetavalt seotud rikkumiste kohta, kuid seda teavet ei ole esitatud.

([4]) Ühenduse põllumajandussektori riigiabi suunised, punkt 11.2 (EÜT C 232, 12.8.2000, lk 19).

d) *Demonstratsiooni põhjused*. Palermo prefektuuri aruandes osutati, et streik lõppes alles 8. oktoobril (kl 03.00), sest eelmisel päeval olid Sitsiilia maanteeveo-ettevõtjate liidu esindajad, Sitsiilia maakonnavalitsus ja transpordiminister jõudnud kokkuleppele. Streigi ja teetõkete põhjuste paremaks mõistmiseks paluti pädevatel asutustel teatada kokkuleppe sisu ja märkida, kas maanteeveo-ettevõtjate demonstratsioonid olid samadel põhjustel toimunud teistes piirkondades või riigi tasandil või demonstreeriti üksnes Sitsiilias. Kuna pädevad asutused ei ole sellele küsimusele vastanud, väljendas komisjon kahtlust asjaomaste sündmuste põhjuste suhtes ja selles, kas neid sündmusi saab käsitleda erakorralise sündmusena.

e) *Demonstratsiooni, streigi ja teetõkete suurus ning ulatus*. Esitatud teabest ilmneb, et demonstratsioon toimus ka teistes provintsides. Pädevad asutused ei selgitanud, millistes teistes provintsides demonstratsioon, streik ja teetõkked toimusid, ei märkinud nende ulatust ega tagajärgi ega esitanud peale ajalehe väljalõigete ühtegi ametlikku dokumenti selliste sündmuste toimumise kohta Sitsiilia teistes piirkondades (nt Palermo prefektuuri aruanne). Seetõttu väljendas komisjon kahtlust mujal Sitsiilias toimunud demonstratsiooni, streigi ja teetõkete geograafilise leviku ning ulatuse suhtes.

f) *Osavõtjate arv*. Maanteeveo-ettevõtjate liidu esitatud demonstratsiooni teatisest, mille koopia oli lisatud Palermo prefektuuri aruandele, ilmneb, et Palermo demonstratsioonist kavatses võtta osa ligikaudu 50 veoettevõtjat. Komisjon kahtleb asjaomastes sündmustes osalenud inimeste arvus, kuna puudub pädevate asutuste vastus ja tõendid selle kohta, kui suur on Sitsiilias tegutsevate maanteeveo-ettevõtjate arv ja Palermos ning mujal Sitsiilias toimunud demonstratsioonist tegelikult osa võtnud veoettevõtjate ligikaudne arv.

(28) Lisaks kahtlusele, kas teatatud sündmust saab käsitleda erakorralise sündmusena, väljendas komisjon menetluse algatamise otsuses kahtlusi ka abi muude aspektide suhtes, nimelt: a) abisaajad, b) kantud kahju arvutamise üksikasjalikud eeskirjad, c) saadused, mille suhtes abimeedet rakendatakse ja d) võimalus, et meede võib olla kaudne abi streikinud transpordifirmadele. Järgnevalt on esitatud nimetatud kahtluste põhjused.

(a) *Abimeetmest abisaajad*. Teatatud seaduse artikli 1 ja tüüpvormi järgi on abisaajateks: "põllumajandustoodete tootmise, töötlemise ja turustamisega tegelevad üksikud ettevõtjad või ettevõtjate ühendused". Siiski võib pädevate asutuste selgitustest kahjude ja hüvitise arvutamise üksikasjalike eeskirjade kohta järeldada, et nimetatud seaduses viidatakse üksnes põllumajandustoodete üksiktoormetootjate kantud kahjudele. Kuna pädevad asutused ei ole seda olukorda selgitanud, on komisjonil kahtlusi, kes on abimeetmest abisaajad, ja kui abi antakse ka töötlemise ning turustamisega tegelevatele ettevõtjatele, siis millist liiki kahju kumbki neist kahest ettevõtjate kategooriast kandis ning millised on sellise kahju suuruse arvutamise ja hindamise üksikasjalikud eeskirjad.

(b) *Kantud kahju arvutamise üksikasjalikud eeskirjad*. Pädevad asutused tõid näiteid selle kohta, kuidas arvutatakse põllumajandustootjate kahjude suurus saaduste tarnimisel, mis ei vastanud kas kvaliteedilt või koguselt lepingus kokkulepitule. Sellisel juhul on kantud kahjuks lepingus kokkulepitud hinna ja põllumajandustootjatele pärast väiksema koguse ja/või madalama kvaliteediga (ülevalmimise tõttu) saaduste tarnimist tegelikult makstud hinna erinevus. Pädevad asutused kavatsevad siiski maksta hüvitist ka põllumajandustootjatele, kes streigi ja teetõkete tõttu ei saanud saadusi korjata/koristada ja kelle toodang läks seetõttu raisku. Sellisel juhul arvutatakse põllumajandustootjate kahjude suurus "taimede/puude saagi väärtust käsitlevate kvalifitseeritud agronoomide ekspertaruannete" alusel, mille abisaajad peavad esitama koos asjaomaste lepingutega. Kuna pädevad asutused ei ole seda olukorda selgitanud, väljendas komisjon kahtlust kantud kahjude ja konkreetsel juhul kohaldatava abi arvutamise üksikasjalike eeskirjade suhtes ning selles osas, miks antud juhul kohaldatavad üksikasjalikud eeskirjad peaksid erinema eespool nimetatud juhtumite korral kohaldatavatest eeskirjadest. Lisaks väljendas komisjon kahtlust ekspertaruannete olemuse ja eesmärgi, nende koostamise aja ja viisi ning asjaomaste saagiliikide suhtes, millega seoses kantud kahjude hindamiseks kasutatakse kõnealuseid ekspertaruandeid.

(c) *Saadused, mille suhtes abimeedet rakendatakse*. Pädevad asutused on märkinud, et abi antakse saaduste eest, mida oleks nende olemuse (säilivus, koristusaeg jne) tõttu tulnud asjaomasel ajavahemikul (30. september kuni 8. oktoober 2000) kiiresti korjata/koristada ja mille osas ei saanud muud alternatiivset ladustamisviisi (näiteks külmutamine) ette näha. Komisjoni asjaomased osakonnad palusid pädevatel asutustel esitada nimetatud tingimuse hindamiseks taolise määratluse alla kuuluvate saaduste nimekirja. Pädevad asutused sellist nimekirja ei esitanud, vaid kohustusid

selle esitama hiljem, enne abi väljamaksmist. Kuna seda nimekirja loeti abimeetme võimaliku lubamise seisukohast oluliseks, väljendas komisjon kahtlust nende saaduste olemuse suhtes, mille eest pädevad asutused kavatsesid abi anda.

(d) *Võimalus, et meede võib olla kaudne abi streikinud transpordifirmadele*. Kuna abimeetme eesmärk on heastada maanteeveo-ettevõtjate demonstratsiooni, streigi ja teetõkete tõttu põllumajandusettevõtjatele tekkinud kahjud, ei saanud komisjon välistada, et kui maanteeveo-ettevõtjatel peaks siseriikliku õiguse alusel olema kohustus maksta põllumajandusettevõtjatele hüvitist demonstratsiooni tekitatud (lepinguliste või lepinguväliste) kahjude eest, võiks abimeedet käsitleda kui kaudset tegevusabi streikinud maanteeveo-ettevõtjatele. Komisjon väljendas kahtlust tegelike abisaajate suhtes ja märkis, et abi võib käsitleda tegevusabina kas maanteeveo-ettevõtjatele või mõnele neist, sest abisaajad peaksid streikinud transpordifirmade makstava lepingulise või lepinguvälise kahjutasu kui abiga paralleelse hüvitise ära hoidmiseks kinnitama, et nad ei ole algatanud hagimenetlust asjaomaste maanteeveo-ettevõtjate vastu, ja kuna pädevate asutuste selgitus – et maanteeveo-ettevõtjad oleksid vastutavad kui eraisikud ja mitte kui ettevõtjad – ei olnud veenev ja ei tundunud välistavat võimalust, et streikinud maanteeveo-ettevõtjad võivad siseriikliku õiguse alusel olla siiski põllumajandustootjate kahjude eest vastutavad.

(29) Riigiabi eeskirju arvestades väljendab komisjon menetluse algatamise otsuses kahtlust nii selles, kas teatatud sündmust saab käsitleda erakorralise sündmusena, mille suhtes saaks kohaldada asutamislepingu artikli 87 lõike 2 punktis b sätestatud erandit, kui ka abimeetme mõne iseärasuse suhtes; nende kahtluste tõttu ei saa komisjon järeldada, et kavandatud meede on mõeldud kõnealuse sündmuse tõttu tekkinud kahjude hüvitamiseks ega olnud lihtsalt tegevusabi.

(30) Seepärast ei tundu Sitsiilia maakonnaseaduse nr 27/2000 artiklis 1 nimetatud abi olevat austamislepingu artikli 87 lõikes 2 või 3 sätestatud erandi kohaldamiseks kõlblik.

III. HUVITATUD ISIKUTE MÄRKUSED

(31) Huvitatud isikud ei esitanud ühtegi märkust.

IV. ITAALIA MÄRKUSED

(32) Komisjon sai Itaalialt Sitsiilia maakonna nimel esitatud märkused 13. augusti 2003. aasta kirjaga, mis registreeriti 18. augustil 2003.

(33) Itaalia asutused teatasid selles kirjas, et neil ei ole muud teavet peale teatises juba esitatud teabe ning kinnitasid, et asjaomast riigiabikava ei ole rakendatud. Itaalia asutused teatasid komisjonile ka kavatsusest avalikustada komisjoni otsus algatada asjaomaste meetmete suhtes menetlus, avaldades kohalikus ajalehes viite 29. mai 2003. aasta Euroopa Liidu Teatajale nr C 127.

V. ABI HINNANG

(34) Asutamislepingu artikli 87 lõikes 1 on sätestatud, et igasugune liikmesriigi poolt või riigi ressurssidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatavaid ettevõtjaid või teatavate kaupade tootmist, on ühisturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust.

(35) Kontrollitava meetmega nähakse ette maakonna avalikest ressurssidest abi andmine teatavatele Sitsiilia põllumajandusettevõtjatele, kes vaieldamatult saavad asjaomast abi mittesaava ettevõtjatega võrreldes alusetu majandusliku ja rahalise eelise. Euroopa Kohtu pretsedendiõiguse järgi võib riigi finantsabiga ühe ettevõtja konkurentsiseisundi parandamine erinevalt teistest sellist abi mitte saavatest konkureerivatest ettevõtjatest kahjustada konkurentsi. ([5])

(36) Kõnealune meede mõjutab liikmesriikide vahelist kaubandust, sest ühenduses toimub oluline põllumajandussaaduste kaubavahetus, mida ilmestab järgmine tabel ([6]), kus on esitatud Itaalia ja ELi vahelise põllumajandustoodete ekspordi ja impordi koguväärtus aastatel 1997–2001 ([7]). Tuleb arvestada, et Sitsiilia on Itaalia mastaabis suur põllumajandussaaduste tootja.

([5]) Vt juhtum C-730/79 [1980] ECR 2671, punktid 11 ja 12.

([6]) Allikas: Eurostat.

([7]) Asjaomase pretsedendiõiguse järgi on kaubanduse kahjustamise tingimus täidetud, kui abisaav ettevõtja tegeleb majandustegevusega, mis on seotud liikmesriikide vahelise kaubandusega. Liikmesriikide vahelise kaubanduse kahjustamise teeb võimalikuks juba üksnes asjaolu, et abi tugevdab kõnealuse ettevõtja seisundit võrreldes teiste ühendusesiseses kaubanduses konkureerivate ettevõtjatega. Põllumajandussektori riigiabiga seoses on pretsedendiõigusega paika pandud, et riigiabi kahjustab ühendusesisest kaubandust ja konkurentsi, isegi kui kõnealuse abi kogusumma on väike ja see on jagatud suure hulga põllumajandustootjate vahel (vt juhtum C-113/2000 [2002] ECR, 7601, punktid 30–36 ja 54–56; juhtum C-114/2000 [2002] ECR 7657, punktid 46–52 ja 68–69).

Ülevaade Põllumajandusest

	EKSPORT ECU/euro (miljonites)	IMPORT ECU/euro-(miljonites)
1997	9 459	15 370
1998	9 997	15 645
1999	10 666	15 938
2000	10 939	16 804
2001	11 467	16 681

(37) Tuleks meenutada ka seda, et vastavalt Euroopa Kohtu käsitlusele võib ettevõtjale antav abi mõjutada liikmesriikide vahelist kaubandust ja moonutada konkurentsi, kui asjaomane ettevõtja konkureerib teistest liikmesriikides sisseveetavate toodetega, isegi kui ettevõtja oma tooteid ei ekspordi. Kui liikmesriik annab ettevõtjale abi, võib omamaine toodang selle tulemusena kas püsida endisel tasemel või suureneda nii, et teistes liikmesriikides asuvatel ettevõtjatel on vähem võimalusi eksportida oma tooteid asjaomase liikmesriigi turule. Seetõttu mõjutab taoline abi tõenäoliselt liikmesriikide vahelist kaubandust ja moonutab konkurentsi. ([8])

(38) Seepärast järeldab komisjon, et vaatlusaluse meetme suhtes kehtib EÜ asutamislepingu artikli 87 lõikes 1 sätestatud keeld. Itaalia ametivõimud ei ole seda asjaolu vaidlustanud.

(39) Artikli 87 lõike 1 keelule järgnevad artikli 87 lõigetes 2 ja 3 sätestatud erandid.

(40) Artikli 87 lõike 2 punktides a ja c nimetatud erandid ei ole kõnealuste abimeetmete olemust ja eesmärki arvestades ilmselgelt kohaldatavad. Itaalia asutused ei ole tõepoolest taotlenud ei artikli 87 lõike 2 punkti a ega c kohaldamist.

(41) Artikli 87 lõike 3 punkti a ei saa samuti kohaldada, kuna abi eesmärk ei olnud edendada niisuguste piirkondade arengut, kus elatustase on erakordselt madal või kus valitseb tõsine tööpuudus. Itaalia ei ole ka taotlenud artikli 87 lõike 3 punkti a kohaldamist.

(42) Artikli 87 lõike 3 punkti b ei saa samuti kohaldada, kuna kõnealuse abi eesmärk ei olnud üleeuroopalist huvi pakkuva tähtsa projekti elluviimine või kõrvaldada tõsist häiret Itaalia majanduses. Itaalia ei ole ka taotlenud artikli 87 lõike 3 punkti b kohaldamist.

([8]) Euroopa Kohtu otsus, juhtum 102/87 *Prantsuse Vabariik* versus *Euroopa Ühenduste Komisjon* [1988] ECR 4067.

(43) Asjaomane abi ei olnud kavandatud saavutama ega olnud sobiv saavutamaks artikli 87 lõike 3 punktis d nimetatud kultuuri edendamise ja kultuuripärandi säilitamise eesmärke ning Itaalia ei ole ka taotlenud artikli 87 lõike 3 punkti d kohaldamist.

(44) Kuna see abi ei soodusta teatava majandustegevuse või teatavate majanduspiirkondade arengut, ei olnud see abi kavandatud saavutama ega olnud sobiv saavutamaks artikli 87 lõike 3 punktis c nimetatud eesmärke ning Itaalia ei ole ka taotlenud artikli 87 lõike 3 punkti c kohaldamist.

(45) Arvestades Itaalia asutuste konkreetset viidet artikli 87 lõike 2 punktile b ja vaatlusaluse abi olemust, mille suhtes ei saa kohaldada ühtegi teist erandit asutamislepingu artikli 87 lõike 1 regulatsioonist, on ainus erand, mida võib kohaldada, artikli 87 lõike 2 punktis b sätestatud erand.

Kohaldatavad sätted

(46) Eespool nimetatud erandi kohaldatavuse hindamisel tuleb arvestada põllumajandussektori riigiabile kohaldatavaid sätteid, nimelt ühenduse põllumajandussektori riigiabi suuniseid ([9])(edaspidi: "suunised"), mis jõustusid 1. jaanuaril 2000. ([10])

(47) Vastavalt suuniste punktile 23.3 kohaldab komisjon kõnealuseid suuniseid alates 1.jaanuarist 2000 uute riigiabi teatiste ning selle kuupäeva seisuga menetluses olevate teatiste suhtes. Õigusvastast abi määruse (EÜ) nr 659/1999 ([11]) artikli 1 punkti f tähenduses hinnatakse vastavalt abi andmise ajal kehtinud eeskirjadele ja suunistele.

(48) Komisjonile teatati maakonnaseadusest nr 27/2000 2. märtsi 2001. aasta kirjaga, mis registreeriti 5. märtsil 2001. Selle artikkel 2 sisaldab tingimust, mis muudab seaduses sätestatud riigiabi meetmete rakendamise sõltuvaks komisjoni nõusolekust. ([12]) Itaalia asutused kinnitasid oma märkustes, et abimeetmeid ei ole rakendatud.

([9]) EÜT C 232, 12.8.2000, lk 19.

([10]) Kuna teatises ei märgita, et vaatlusalust riigiabi programmi kohaldatakse üksnes väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele vastavalt komisjoni määrusele (EÜ) nr 1/2004, ei ole see määrus kohaldatav (vt komisjoni 23. detsembri 2003 määrus (EÜ) nr 1/2004, mis käsitleb EÜ asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamist riigiabi suhtes, mida antakse põllumajandustoodete tootmise, töötlemise ja turustamisega tegelevatele väikestele ja keskmise suurusega ettevõtetele, artikkel 20, ELT L 1, 3.1.2004).

([11]) EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1.

([12]) Artiklis 2 on märgitud: "1. Käesolevas seaduses sätestatud meetmed peavad olema kooskõlas EÜ riigiabi eeskirjadega ja nende suhtes tuleb kohaldada asutamislepingu artikli 88 lõigetes 2 ja 3 ettenähtud menetlust".

(49) Seetõttu tuleb abimeetmeid kontrollida lähtudes suunistest ([13]), eelkõige suuniste punktist 11.2 ("Abi loodusõnnetuste või erakorraliste sündmuste põhjustatud kahjude heastamiseks").

(50) Suuniste punktis 11.2 on märgitud, et komisjon on järjekindlalt olnud arvamusel, et "loodusõnnetuse" ja "erakorralise sündmuse" mõisteid tuleb kitsalt tõlgendada, kuna tegemist on erandiga asutamislepingu artikli 87 lõikes 1 sätestatud riigiabi ühisturuga kokkusobimatuse üldpõhimõttest. Komisjon on senini aktsepteerinud loodusõnnetustena maavärinaid, laviine, maalihkeid ja üleujutusi. Erakorraliste sündmustena on seni aktsepteeritud sõda, riigisiseseid rahutusi või streike ning teatavate mööndustega ja sõltuvalt ulatusest ka suuri laiaulatuslikku kahju põhjustavad tuuma- või tööstusõnnetusi ja tulekahjusid. Komisjon ei ole siiski olnud nõus erakorralise juhtumina käsitlema ühesainsas töötlemisettevõttes toimunud tulekahju, millega seotud kahjud kaeti tavapärase kahjukindlustuslepinguga. Üldjuhul ei ole komisjon nõus käsitlema looma- või taimehaiguste puhanguid loodusõnnetuse või erakorralise juhtumina. Üks kord komisjon siiski tunnistas täiesti uue loomahaiguse puhangu erakorraliseks sündmuseks. Kuna taolisi sündmusi on raske ette näha, hindab komisjon abi andmise ettepanekute vastavust artikli 87 lõike 2 punktile b ka edaspidi iga juhtumi korral eraldi, arvestades oma varasemat praktikat selles valdkonnas. Kui loodusõnnetuse või erakorralise sündmuse toimumine on tõendatud, lubab komisjon anda abi kulude kuni 100 % hüvitamiseks. Hüvitis tuleks üldkorras arvutada iga üksiku abisaaja kohta ja ülemäärase hüvitamise ärahoidmiseks tuleks abi summast lahutada kõik saadaolevad maksed, näiteks kindlustuspoliiside alusel tehtavad väljamaksed. Komisjon võimaldab abi ka põllumajandustootjatele põllumajanduslike tootmisvahendite hävimisest tuleneva sissetulekute kaotuse hüvitamiseks, kui ei ole tegemist ülemäärase hüvitamisega.

(51) Komisjon väljendas kõnealuses menetluse algatamise otsuses selgelt kahtlust, kas hüvitamise aluseks olnud sündmus oli erakorraline sündmus (vt eespool punkt 27).

(52) Komisjon väljendas nimetatud otsuses selgelt kahtlust ka abimeetme teiste aspektide suhtes, eelkõige nende aspektide suhtes, mis on olulised asjaomase sündmuse ja selle väidetavalt põhjustatud hüvitatavate kahjude vahelise seose tuvastamiseks (vt eespool punkt 28).

([13]) EÜT C 232, 12.8.2000.

(53) Põhjused, mille tõttu võttis komisjon vastava otsuse vastu, on siiani jõus, sest Itaalia asutused ei ole esitanud uut või täiendavad teavet ega hinnangut.

(54) Komisjon on asjaomase sündmuse erakorralisust arvestades ja kooskõlas oma järjepideva praktikaga seisukohal, et artikli 87 lõike 2 punkti b kohaldamisel tuleb lähtuda eeldusest, et erakorraline sündmus on sündmus, mida ei ole selle olemuse tõttu võimalik ette näha. ([14])

(55) Komisjon arvestas ka seda, et varem on oldud ühel korral ([15]) nõus teetõkke käsitlemisega erakorralise sündmusena, sest seda teetõket võis võrrelda streigiga, mis oli asjaomase riigi majandustegevust märgatavalt kahjustanud (ajavahemikus 29.juunist 18. juulini 1992) ja kuna olemasoleva teabe alusel oli võimalik leida abi ja teetõkke vahel otsene seos.

(56) Käesoleval juhul ei ole Itaalia asutused vastavale taotlusele vaatamata esitanud teavet, mis võimaldaks komisjonil käsitleda streiki ja teetõkkeid erakorralise sündmusena. Komisjonil on vastupidise teabe puudumisel õigus järeldada, et demonstratsiooni ei saa käsitleda sündmusena, mida ei ametivõimud ega vastavad majandussektorid ei saanud ette näha, kuna ametivõime oli asjaomasest demonstratsioonist ette hoiatatud. Streigid võivad toimuda sageli ja etteteatamise korral saab võtta tarvitusele sobivaid ettevaatusabinõusid. Seetõttu puudub käesolevas olukorras ettenägematuse element. Pealegi ei saa välistada, et üldsus teadis massiteabevahendite kaudu juba pikemat aega transpordisektori läheneva streigi võimalusest, kuna ei ole selgelt teatatud ei streigi tegelikke põhjuseid ega selle lõpetamise põhjuseid kaheksa päeva järel.

(57) Asjaolu, et väljakuulutatud demonstratsioon võis kujuneda oodatust suuremaks sündmuseks, ei muuda seda veel erakorraliseks sündmuseks artikli 87 lõike 2 punkti b tähenduses. Kuna pädevad asutused ei täpsustanud osalejate arvu (mis esitatud teabe alusel oleks esialgu pidanud olema 50) võrreldes Sitsiilias tegutsevate maanteeveo-ettevõtjate koguarvuga või streigi geograafilist ulatust, ei saa komisjon järeldada isegi seda, et see sündmus võis oma ulatuse ja edasiste arengute tõttu oluliselt ja märgatavalt erandlikult kahjustada majandustegevust asjao-

([14]) Vt komisjoni 13. juuni 2000 otsust 2000/625/EÜ Iirimaal Iiri karja meritsi Kontinentaal-Euroopasse transpordi edendamiseks rakendatud riigiabi programmi kohta (*Commission Decision 2000/625/EC of 13 June 2000 on the aid scheme implemented by Ireland to promote the transport of Irish livestock by sea to continental Europe*) (EÜT L 263, 18.10.2000, lk 17). Vt ka komisjoni teatis Euroopa Parlamendile ja nõukogule – Ameerika Ühendriikides toimunud terrorirünnakute mõju õhuveondusele (*Communication from the Commission to the European Parliament and the Council – The repercussions of the terrorist attacks in the United States on the air transport industry*), punkt 33/* KOM/2001/0574 (lõplik) */.

([15]) Vt komisjoni 26. juuli 1995 otsust 96/148/EÜ meetmete kohta, mida Prantsusmaa otsustas võtta seoses Prantsusmaa teedevõrgu blokaadiga 1992. aastal (*Commission Decision 96/148/EC of 26 July 1995 on the measures decided by France as a result of the blockade of the French road network in 1992*) (EÜT L 34, 13/02/1996, lk 38).

mases riigis. Asjaomane sündmus kestis vaid kaheksa päeva (esitatud teabe kohaselt 30. septembrist 8. oktoobri kella 03.00-ni) võrreldes nimetatud kolm nädalat kestnud sündmusega (29. juunist 18. juulini 1992), mida komisjon käsitles erakorralise sündmusena. ([16])

(58) Kuna ei ole teada, kas ja mis ulatuses kohaldati streigiseadust kõnealuse sündmuse suhtes, ei ole võimalik esiteks järeldada, et sündmus oli nii tõsine, et asutustel tulnuks teiste kodanike põhiseaduslike õiguste kaitsmiseks teha streikivatele transpordifirmadele ettekirjutus streik lõpetada, ja teiseks välistada, et kõnealuse seaduse kohaselt oleks streigi tagajärgede minimeerimiseks või ärahoidmiseks võinud võtta tarvitusele asjakohaseid ettevaatusabinõusid.

(59) Niisiis järeldab komisjon esitatud teabe alusel, kas kõnealune sündmus on erakorraline sündmus, mis on majandustegevust asjaomases riigis ettenägematult ja erakorraliselt märgatavas ulatuses kahjustanud. Tegelikult ilmneb olemasolevast teabest, et sündmuse etteteatamisest, sellest, et see võis mõjutada majandustegevust asjaomase riigi piiratud alal ja sündmuse suhteliselt lühiajalist kestusest (võrreldes blokaadiga, mille komisjon oli varem aktsepteerinud erakorralise sündmusena) ([17]) ei saa järeldada, et see sündmus on põhjustanud asjaomase riigi majandusele olulist ja märgatavat kahju.

(60) Komisjoni praktikaga kooskõlas tähendab asjaomane sündmus seetõttu tavalist äririski, mis põhjustas asjaomastele ettevõtjatele sellist kahju, mida nad peaksid kas katma omaenda vahenditest kui äririski või mille katmiseks peaksid nad siseriikliku õiguse alusel taotlema hüvitist asjaomastelt juriidiliselt vastutavatelt isikutelt.

(61) Erinevalt sellest juhtumist, mida komisjon käsitles erakorralise sündmusena, ei ole olemasoleva teabe alusel käesoleval juhul võimalik järeldada, et streigi ja teetõkete ning antava abi vahel on otsene seos. Komisjon ei saa järeldada, et kavandatud abi on just ja ainult seotud Sitsiilias ajavahemikul 30. septembrist 8. oktoobrini 2000 toimunud streigi ning teetõkete põhjustatud kahjudega, kuna pädevad asutused kinnitasid, et neil ei ole võimalik saada komisjoni taotletud teavet seoses saadustega, mille eest hüvitist makstakse, meetme abisaajatega (toormetootjad või ka töötlemise ja turustamisega tegelevad ettevõtjad) ning teatud juhtudel ka hüvitise arvutamise üksikasjalike eeskirjadega (vt eespool punkti 28).

(62) Teatatud seaduse artikli 1 ja tüüpvormi järgi on abisaajateks: "põllumajandustoodete tootmise, töötlemise ja turustamisega tegelevad üksikud ettevõtjad või ettevõtjate ühendused". Siiski võib pädevate asutuste selgitustest kahjude ja hüvitise arvutamise üksikasjalike eeskirjade kohta järeldada, et nimetatud seaduses viidatakse üksnes põllumajandustoodete üksiktoormetootjate kantud kahjudele. Kuna pädevad asutused ei ole seda olukorda selgitanud, jääb komisjonile arusaamatuks, kes on abimeetmest abisaajad, ja kui abi antakse ka töötlemise ning turustamisega tegelevatele ettevõtjatele, siis millist liiki kahju kumbki neist kahest ettevõtjate kategooriast kandis ning millised on sellise kahju suuruse arvutamise ja hindamise kriteeriumid. Seetõttu on komisjon seisukohal, et kahjud, mille eest makstakse abisaajatele hüvitist (või vähemalt osa asjaomastest hüvitistest), võivad olla seotud (ka) teiste põhjustega kui kõnealune streik ning teetõkked.

(63) Toormetootjate osas kavatsesid pädevad asutused maksta hüvitist ka nendele põllumajandustootjatele, kes streigi ja teetõkete tõttu ei saanud saadusi korjata/koristada ja kes jäid seetõttu toodangust ilma. Taolisel juhul arvutatakse "taimede/puude saagi väärtust käsitlevate kvalifitseeritud agronoomide ekspertaruannete" alusel, mille abisaajad peavad esitama koos asjaomaste lepingutega. Kuna pädevad asutused ei ole seda olukorda selgitanud, ei saa komisjon aktsepteerida kantud kahjude ja konkreetsel juhul kohaldatava abi arvutamise üksikasjalikke eeskirju, kuna ei ole selge, miks peaksid kõnealusel juhul kohaldatavad üksikasjalikud eeskirjad erinema teiste tootjate suhtes kohaldatavatest eeskirjadest (vt eespool punkt 28); samuti ei ole selge asjaomaste ekspertaruannete olemus ja eesmärk; ei ole märgitud kõnealuste aruannete koostamise aega ega viisi ning ei ole teada toodete liigid, millega seotud kahjude hindamiseks kõnealuseid ekspertaruandeid kasutatakse. Seetõttu on komisjon seisukohal, et kahjud, mille eest makstakse abisaajatele hüvitist (või vähemalt osa asjaomastest hüvitistest), võivad olla seotud (ka) teiste põhjustega kui kõnealune streik ning teetõkked.

(64) Lisaks eelnimetatule ei esitanud Itaalia asutuste korduvatele taotlustele vaatamata komisjonile nimekirja saadustest, mida oleks nende olemuse (säilivus, koristusperiood jne) tõttu tulnud asjaomasel ajavahemikul (30. september kuni 8. oktoober 2000) kiiresti tarnida või korjata, mille osas ei saanud muud alternatiivset ladustamisviisi (näiteks külmutamine) ette näha ning mille eest Itaalia asutused nägid ette hüvitise maksmist. Kuna seda nimekirja loeti abimeetme võimaliku lubamise ja eelkõige streigi ja teetõkete ning hüvitatavate kahjude vahelise seose tuvastamise seisukohast oluliseks, ei saa komisjon sellist seost tuvastada.

([16]) Vt eespool joonealune märkus 15.
([17]) Vt eespool joonealune märkus 15.

(65) Itaalia asutused ei välistanud ka kahtlust, et maanteeveo-ettevõtjatel võib riigisisese õiguse alusel olla kohustus maksta põllumajandusettevõtjatele hüvitist demonstratsiooni, streigi ja teetõketega tekitatud (lepingulise või lepinguvälise) kahjude eest ning seetõttu võiks abimeedet käsitleda kui kaudset tegevusabi streikinud maanteeveo-ettevõtjatele.

(66) Kuna abisaajad peaksid selleks, et ära hoida mitmekordset hüvitamist streikinud transpordifirmade makstud lepingulise kahjutasu või trahvi näol, peab abisaaja kinnitama, et ta ei ole algatanud menetlust asjaomaste maanteeveo-ettevõtjate vastu, ja kuna pädevate asutuste selgitus, et maanteeveo-ettevõtjad oleksid vastutavad kui eraisikud ja mitte kui ettevõtjad, ei olnud veenev ja ei tundunud välistavat võimalust, et streikinud maanteeveo-ettevõtjad võivad siseriikliku õiguse alusel olla vastutavad põllumajandustootjate kahjude eest, ei saa komisjon järeldada, et abimeetme kaudu on tegelikeks abisaajateks põllumajandussektori ettevõtjad ning et vastav meede ei ole (ühtlasi) tegevusabi maanteeveo-ettevõtjatele või mõnele neist.

(67) Kuna Itaalia asutused kinnitasid, et neil ei ole ei sündmuse erakorralisuse ega abimeetme teiste aspektidega seotud lisateavet, jäävad eelnimetatut arvestades kõik menetluse algatamise otsuse aegsed komisjoni kahtlused püsima, mis omakorda välistab soodsa hinnangu andmise asjaomasele abimeetmele asutamislepingu artikli 87 lõike 2 punkti b tähenduses erakorralise sündmuse põhjustatud kahju heastamiseks.

(68) Nimetatud põhjustel järeldab komisjon, et asjaomast sündmust ei saa käsitleda erakorralise sündmusena asutamislepingu tähenduses ning menetluse käigus ei tuvastatud vajalikku ning muid põhjusi välistavat seost kõnealuse sündmuse ja abisaajate kahjude vahel, mille hüvitamiseks see abi on mõeldud.

(69) Mis puutub võimalusse, et vaatlusalune abimeede võib vastata teistele põllumajandussektori riigiabi eeskirjadele, siis suuniste punktis 3.5 on sätestatud, et abimeede peab sisaldama piirkonnale kasulikku elementi või nägema ette abisaaja vastukohustuse, et olla ühisturuga kokkusobiv. Ühepoolsed riigiabi meetmed, mille eesmärk on vaid tootjate rahalist seisundit parandada, kuid mis ei aita kaasa kogu asjaomase sektori arengule, loetakse tegevusabiks, mis on ühisturuga kokkusobimatu, kui ühenduse õigusaktides või nendes suunistes ei sätestata selgeid erandeid. Tõenäoliselt häirib taoline abi oma olemuselt ühisturukorralduse mehhanisme.

(70) Kontrollitav abi ei sisalda piirkonnale kasulikku elementi ega näe ette abisaaja vastukohustust. Vastavalt eespool esitatule, et abi ei vasta isegi suuniste punktis 11 sätestatud ühisturuga kokkusobiva tasandustoetuse tingimustele. Kõnealune abi parandab üksnes tootjate rahalist seisundit ega aita kaasa sektori arengule, sellega antakse eelkõige abisaajate tavapärase äririskiga seotud tegevuskulude katmiseks mõeldud tegevusabi.

(71) Seetõttu ei ole maakonnaseaduse nr 27/2000 artiklis 1 sätestatud abimeede asutamislepingu I lisas loetletud põllumajandustoodete tootmise, töötlemise ja/või turustamisega tegelevate ettevõtjate toetamiseks põllumajandusele kohaldatavate riigiabi eeskirjade alusel põhjendatud. Seetõttu käsitleb komisjon seda liiki abi tegevusabina, mis on ühisturuga kokkusobimatu. Taoline abi, mis katab abisaajate juhtimiskulusid, ei avalda asjaomastele sektoritele kestvat ega struktuurilist mõju vaid annab eelise Sitsiilia toodetele võrreldes teiste toodetega, mille suhtes ei kohaldata Itaalias või teistes liikmesriikides võrdväärseid meetmeid.

(72) Maakonnaseaduse nr 27/2000 artiklis 1 sätestatud abi suhtes ei saa seetõttu kohaldada asutamislepingu artikli 87 lõike 2 punktis b või artikli 87 lõike 3 punktis c sätestatud erandit ega ühtegi teist asutamislepingus sätestatud erandit.

VI. **JÄRELDUS**

(73) Maakonnaseaduse nr 27/2000 artiklis 1 sätestatud abimeede on eelnimetatud põhjendusi arvestades ühisturuga kokkusobimatu ja seda ei tohi rakendada.

(74) Vastavalt maakonnaseaduse nr 27/2000 artiklile 2, sõltub kõnealuses seaduses ettenähtud abimeetmete rakendamine komisjoni nõusolekust. Pädevad asutused kinnitasid oma märkustes, et abi ei ole rakendatud.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Riigiabi, mida Itaalia kavatseb rakendada Sitsiilia 23. detsembri 2000. aasta maakonnaseaduse nr 27/2000 artikli 1 alusel asutamislepingu I lisas loetletud põllumajandustoodete tootmise, töötlemise ja/või turustamisega tegelevate ettevõtjate suhtes, et heastada Sitsiilias ajavahemikul 30. septembrist 8. oktoobrini

2000. aastal toimunud maanteeveo-ettevõtjate streigi ning teetõkete põhjustatud kahjud, on ühisturuga kokkusobimatu.

Eespool nimetatud abi ei tohi seega rakendada.

Artikkel 2

Itaalia teavitab komisjoni kahe kuu jooksul käesoleva otsuse teatavakstegemisest ja otsuse täitmiseks võetud meetmetest.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud Itaalia Vabariigile.

Brüssel, 7. mai 2004

Komisjoni nimel
Franz FISCHLER
komisjoni liige